

Προτεινόμενες Απαντήσεις

Ιστορία Προσανατολισμού

12-6-2017

- A1.α.** Μέσα στην εθνοσυνέλευση του 1862-1864 μικρότερη απήχηση είχαν άλλοι πολιτικοί σχηματισμοί όπως ήταν οι Εκλεκτικοί. «Οι εκλεκτικοί ήταν... κυβερνήσεις» σχ. βιβλίο σελ.77.
- A1.β.** «Το 1909... Βουλής» και «Στις 15 Μαρτίου... επιδιώξεις του» σχ. βιβλίο σελ.86-88
- A1.γ.** «Με βάση το άρθρο 11... ανταλλαξίμων» σχ. βιβλίο σελ.152
- A2.**
- α. 2
 - β. 6
 - γ. 1
 - δ. 5
 - ε. 4
- B1.α.** «Στη δεκαετία του 1880... κοινωνικής ομάδας» σχ. βιβλίο σελ.82
- B1.β.** «Για την επιλογή... εξυπηρετήσεις» σχ. βιβλ. Σελ.82 και «Οι υποψήφιοι βουλευτές... στρώματα» σχ. βιβλ. Σελ.84.
- B2.α.** «Η ΕΑΠ... προλεταριάτου» σχ.βιβλ.σελ.154
- B2.β.** «Εξάλλου... περιοχές σχ. βιβλ. Σελ.154
- Γ1. α.** Σύμφωνα με τις ιστορικές γνώσεις « Δύο μεγάλα εξωτερικά γεγονότα... Ρωμυλίας» σχ. βιβλίο σελ. 217. Τα δύο αυτά γεγονότα έδωσαν την αφορμή στο Ελευθέριο Βενιζέλο να συντάξει χειρόγραφα μια προκήρυξη τη νύχτα της 22ας Σεπτεμβρίου 1908. Με αυτή την προκήρυξη καλεί τους συμπατριώτες του , μετά την ανακήρυξη της Βουλγαρίας σε βασίλειο να κηρύξουν και αυτοί την ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα και προτρέπει όσους περισσότερους μπορούν να συγκεντρωθούν ειρηνικά στα Χανιά μέχρι το μεσημέρι.
- «Η Ελληνική κυβέρνηση του Θεοτόκη... 1908» σχ. βιβλίο σελ. 217. Η κυβέρνηση της Κρήτης μετά την ανακήρυξη της Βουλγαρίας σε βασίλειο και την προσάρτηση της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης στην Αυστροουγγαρία, με διάγγελμά της προτρέπει τον Κρητικό λαό και την κυβέρνηση της Κρήτης να κηρύξουν την ανεξαρτησία του νησιού και την ένωση με την Ελλάδα, αφού θεωρεί ότι άρθηκαν τα εμπόδια για την ένωσή που προέβλεπαν οι προστάτιδες Δυνάμεις. Επιπλέον, στο διάγγελμα τονίζεται ότι πρέπει να τηρηθεί η δημόσια ασφάλεια εγγυόμενοι τη διατήρηση των συμφερόντων των μουσουλμάνων της νήσου, προτρέποντας τους συναισθηματικά να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους.

Πράγματι, η κρητική κυβέρνηση με το ενωτικό ψήφισμα της 24^{ης} Σεπτεμβρίου 1908 εκπληρώνει τη θέληση του κρητικού λαού, κηρύσσει την ανεξαρτησία της Κρήτης και την ένωση της με την Ελλάδα ως αδιαίρετο και αδιάσπαστο βασίλειο. Ταυτόχρονα δίνεται εντολή στις αρχές του νησιού (χωροφυλακή, πολιτοφυλακή) να υπακούσουν στο ψήφισμα του κρητικού λαού και να παραμείνουν αφοσιωμένοι στα καθήκοντά τους.

Γ1β. «Παρά τις έντονες διαμαρτυρίες... 1898» σχ. βιβλίο σελ.218. Το παράθεμα Δ επιβεβαιώνει και συμπληρώνει τις ιστορικές γνώσεις. Οι προστάτιδες Δυνάμεις μετά την ψήφιση του ενωτικού ψηφίσματος δεν αντέδρασαν αρνητικά. Στις διαβουλεύσεις που έγιναν, έκαναν σαφές, ότι θα αντιμετώπιζαν το Κρητικό ζήτημα με εύνοια στις συζητήσεις με την Τουρκία, με την προϋπόθεση την διατήρηση της ασφάλειας των μουσουλμάνων της νήσου. Οι Νεότουρκοι, βέβαια ,ενώ αναγκαστικά υποχώρησαν στα δύο εξωτερικά γεγονότα (Βουλγαρία-Αυστροουγγαρία), επιζητούσαν τη ματαίωση της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα. Επιπλέον, η Τουρκία ζητά από τις προστάτιδες δυνάμεις να ξεκαθαρίσουν τις προθέσεις τους γιατί στις διαπραγματεύσεις μαζί της φάνηκαν επιφυλακτικοί και υπαναχώρησαν. Ωστόσο, αν και οι διαπραγματεύσεις για την ένωση διακόπηκαν οι Μεγάλες Δυνάμεις επιβεβαίωναν ότι η 24^η Ιουλίου 1909 θα ήταν η ημέρα της αποχώρησης των στρατευμάτων από την Κρήτη, αρκεί να τηρηθεί η ασφάλεια των μουσουλμάνων, να διαφυλαχτεί η έννομη τάξη και τα δικαιώματα του σουλτάνου στο νησί. «Όταν όμως υψώθηκε... ιστό της» σχ. βιβλ. Σελ.218

Δ1.α. «Ακολούθησαν... υποθέσεων» σχ. βιβλίο σελ.20

Συμπληρωματικά το κείμενο Α επισημαίνει την καταστροφή μεγάλου αριθμού πλοίων στη διάρκεια της ελληνικής επανάστασης φέρνοντας ως παράδειγμα το ναυτικό κέντρο της Ύδρας, που έχασε το 78% του εμπορικού στόλου και τις Σπέτσες που έχασαν το 50%. Βέβαια, διασώθηκε ένα μεγάλο ποσοστό των πλοίων, που αποτέλεσε τον πυρήνα για την εξέλιξη του Αγώνα. Έτσι , στο τέλος του Αγώνα η Ύδρα διέθετε 100 πλοία χωρητικότητας 10.240 τόνων και οι Σπέτσες 50 πλοία, 10.324 τόνων. Μετά το τέλος της επανάστασης άρχισε η ανάπτυξη της Ελληνικής ναυτιλίας στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος καθώς ιδρύθηκαν σε πολλά νησιά, λιμάνια και νέα ναυπηγεία και έτσι η ναυπηγική αποτέλεσε μια από τις σπουδαιότερες βιομηχανίες του νέου κράτους.

«Στη διάρκεια του 19ου αιώνα... θάλασσες.» σχ. βιβλίο σελ.21. Το κείμενο Β μας δίνει πρόσθετες πληροφορίες για το Γαλαξίδι, το οποίο αναδείχθηκε σε κύριο ναυτιλιακό κέντρο της Ελλάδας. Από το 1840-1870 αυτή η μικρή κωμόπολη των Βόρειων Ακτών του Κορινθιακού κόλπου, πενταπλασιάζει το στόλο της και αναπτύσσεται ραγδαία οικονομικά. Η κλιμάκωση αυτής της ακμής γίνεται το 1870 καθώς διαθέτει 320 μεγάλα ιστιοφόρα και συναγωνίζεται τη Σύρο.

Ο πίνακας, ο οποίος αναφέρει τα ελληνικά ναυτικά κέντρα με ποντοπόρα φορτηγά ιστιοφόρα παρουσιάζει τον αριθμό των συγκεκριμένων πλοίων και επιβεβαιώνει την αύξουσα πορεία από το 1840-1870. Συγκεκριμένα το 1840 στο Γαλαξίδι υπήρχαν 64 ποντοπόρα ιστιοφόρα και το 1870 είχαν ανέλθει σε 319. Στις Σπέτσες το 1840 από 26 αυξήθηκαν το 1870 σε 211, στην Ύδρα από 24 το 1840 αυξήθηκαν στα 119 το 1870 και στον Πειραιά το 1840 από 1 ποντοφόρο ιστιοφόρο το 1870 έφτασαν τα 49.

Δ1.β «Στο ελληνικό κράτος... Αίγυπτο» σελ. 20-21. Συμπληρωματικά αναφέρεται ότι μετά από την Ελληνική επανάσταση η Σύρος και ο Πειραιάς αναδείχθηκαν ως τα κυριότερα ναυτιλιακά-εμπορικά κέντρα, τα οποία διέθεταν δραστήρια ναυπηγεία. Από το 1827 ως και το 1834 περισσότερα από 260 πλοία, ναυπηγήθηκαν στη Σύρο. Σύμφωνα

να με το κείμενο Β η Σύρος το 1870 κυριαρχεί στο Αιγαίο διαθέτοντας 700 ιστιοφόρα. Έτσι καταφέρνει να κυριαρχήσει στη Δυτική Ελλάδα στηρίζοντας την οικονομική της ανάπτυξη στην κατασκευή και αξιοποίηση των ιστιοφόρων της.

Ο πίνακας παρουσιάζει την αλματώδη ανάπτυξη της Σύρου καθώς το 1840 διέθετε 90 ιστιοφόρα και το 1870, 700 όπως έχει προαναφερθεί. Το κείμενο Γ μας δίνει σημαντικές πληροφορίες για την αναπτυξιακή πορεία της Σύρου, στην οποία συνέβαλε το διαμετακομιστικό εμπόριο, καθώς οι εισαγωγές ξεπερνούσαν κατά πολύ τις εξαγωγές. Η Σύρος, αποτέλεσε τον δίαυλο μεταφοράς των δυτικών προϊόντων προς την Ανατολή και των ανατολικών προς τη Δύση. Παράλληλα, προμήθευε την ελληνική αγορά με εισαγόμενα προϊόντα. Ουσιαστικά η Σύρος λειτουργούσε ως «αποθήκη διαμετακόμισης».

Το ναυπηγείο της Σύρου αναζωογόνησε την τοπική οικονομία καθώς, οι Ψαριανοί και οι Χιώτες, ναυπηγοί απασχολούσαν πάνω από 1000 άτομα εργατικού προσωπικού. Ο αριθμός είναι τεράστιος συγκριτικά με τον ενεργό πληθυσμό της Ερμούπολης καθώς το 1850 ήταν 7.650 άτομα.